

переосмислювати та відрізняти недостовірну інформацію від правдивої. Друга проблема – забезпеченість дисциплін, що викладаються в університеті, професійно розробленими програмами, якісними підручниками і навчально-методичними матеріалами, які сприяють позитивній мотивації до майбутньої професійної діяльності.

Окремо необхідно виділити проблему самостійної роботи студентів, яка займає важливе місце у процесі навчання й активізує креативне мислення. У навчальних планах до 50 % навчального часу відводиться на опрацювання текстів лекцій, вивчення навчально-методичної літератури, виконання практичних завдань і розрахункових робіт, підготовку курсових робіт і рефератів. Але мотивація до творчого виконання самостійної роботи у студентів дуже низька, що пов'язано з низькою мотивацією до навчання взагалі. Оскільки більша частина студентів не знає, де буде працювати після закінчення вишу, то це сприяє формальному підходу до виконання завдань. Невідповідність сучасного попиту суспільства на фахівців з вищою освітою формує у молоді думки щодо доцільності освіти.

В останні роки в навчальному процесі почали активно використовуватись комп'ютерні технології, тестові системи перевірки знань, у тому числі проведення екзаменів, введено 100-бальну систему оцінки знань студентів, впроваджуються елементи дистанційного навчання. Головна мета всіх нововведень — підвищити рівень підготовки студентів та об'єктивність його оцінювання. Але у нововведеннях є й певні недоліки. Головним з них є втрата особистого контакту викладача із студентами та студентів між собою. Вони не мають можливості навчитися працювати в команді та нести відповідальність за загальний кінцевий результат.

Отже, для підготовки фахівців нової генерації необхідна модернізація старої, перевіреної часом освітньої системи та ефективне її поєднання із світовими досягненнями.

А. О. Шевченко

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ОСНОВНІ ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТИ

Сучасна інформатизація освіти вимагає впровадження у вищу освіту інноваційних за змістом методів, засобів та форм професійної підготовки майбутніх фахівців нового формату, створення потужної інформаційної бази у вищих навчальних закладах з розвиненим інформаційно-комп'ютерним навчальним середовищем, впровадженням інтернет-технологій, електронного навчання, комунікаційних мереж (глобальних, національних, локальних).

У сучасному розумінні інформаційна освітня технологія – це педагогічна технологія, яка використовує спеціальні засоби, програмні та технічні (кіно-, відео-, аудіозасоби, комп'ютери, телекомунікаційні мережі) для роботи з інформацією, що постійно оновлюється. Узагальнено основні інформаційні технології, що використовуються в процесі викладання, можна поділити на три категорії:

- інтерактивні (аудіовізуальні носії);
- комп'ютерне навчання (включаючи засоби мультимедіа);
- засоби телекомунікації (відеоконференції, форуми тощо).

Використання інформаційно-комунікаційних технологій не зводиться до простої заміни "паперових" носіїв інформації електронними. Інформаційно-комунікаційні технології дають можливість поєднувати процеси вивчення, закріплення і контролю засвоєння навчального матеріалу, які за традиційного навчання частіше всього є розірваними. Інформаційні технології дають можливість у більшій мірі індивідуалізувати процес навчання, зменшуючи фронтальні види робіт і збільшуючи частку індивідуально-групових форм і методів навчання. Також інформаційні технології сприяють підвищенню мотивації до навчання, розвитку креативного мислення, дозволяють економити навчальний час; інтерактивність і мультимедійна наочність сприяє кращому поданню, і, відповідно, кращому засвоєнню інформації.

Разом з тим, інформаційно-комунікаційні технології не витісняють традиційні методи і прийоми, вони дозволяють наблизити методику навчання до вимог сьогодення та роботодавця. З цією метою здійснюється розширення використання в освітній галузі нових інформаційних освітніх технологій, які базуються на сучасній комп'ютерній базі, нових інтерактивних методах: комп'ютерні навчальні програми, технічні засоби навчання на базі аудіо-відеотехніки, дистанційні засоби навчання, телеконференції тощо.

Актуальність інформаційних освітніх технологій зумовлена тим, що вони вдосконалюють систему освіти і роблять ефективнішим навчальний процес. Сьогодні найбільше розповсюдження отримали комп'ютерні навчальні програми, зокрема, комп'ютерні підручники, діагностично-тестові системи, лабораторні комплекси, експертні системи, бази даних, консультаційно-інформаційні системи, прикладні програми, які забезпечують обробку інформації.

Між тим, провідні світові тенденції активізації аудиторної роботи студентів шляхом використання інформаційно-комунікаційних технологій на сьогодні зароджуються в лабораторіях та формуються у провідних університетах світу. Виходячи з цього, можна визначити дві групи тенденцій: сформовані сучасні та перспективні, тобто які на сьогодні лише формуються – тенденції майбутнього.